

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. JUDr. Alexandrem Királym, Ph.D., advokátem se sídlem Ludvíka Poděště 1883/5, Ostrava, proti žalované: **Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 2732/8, Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2014, č. j. PR-P-1570333/11/13/VO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 12. 2014, č. j. 30 A 40/2014 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou u Krajského soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení výroku č. II v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž rektorka Západočeské univerzity v Plzni zamítla žádost o prominutí poplatku vyměřeného rozhodnutím Západočeské univerzity v Plzni ze dne 7. 11. 2013, č. j. PR-P-1570333/11/13. Krajský soud rozhodnutí rektorky zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Uvádí, že napadá část rozsudku, v níž krajský soud vyjádřil závazný právní názor, kterým se bude žalovaný v dalším řízení řídit. Na podporu závěru o přípustnosti kasační stížnosti stěžovatel cituje rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, a ze dne 30. 7. 2012, č. j. 5 Afs 48/2011 - 66. Jako zásadní stížní námitku stěžovatel uvádí, že právní názor krajského soudu je v rozporu se závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2013, č. j. 7 As 41/2013 - 37, publikovaném pod č. 2917/2013 Sb. NSS, který se zabýval výkladem § 58 odst. 6 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů. Dále tvrdí nepřekoumatelnost rozhodnutí krajského soudu z důvodu nesrozumitelnosti, resp. nedostatku důvodů pro nevypořádání žalobního tvrzení. Ve vztahu k výroku č. II, jímž bylo rozhodnuto o nákladech, stěžovatel namítá, že pokud krajský soud hodlal postupovat podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., měl stěžovatele včas požádat, aby doložil

vyčíslení případných nákladů řízení. Napadá rovněž krajským soudem stanovenou měsíční lhůtu k plnění. Má za to, že stanovení delší pariční lhůty je možné jen ve výjimečných případech, pokud z prokázaných konkrétních skutkových okolností vyplyne důvodná potřeba odchýlit se od třídní lhůty podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Závěrem stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 2 písm. c) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, které směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 - 41 k závěru, že „[k]asační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná.“

Uvedená judikatura je plně aplikovatelná i na nyní posuzovaný případ. Kasační stížnost je nepřijatelná podle § 104 odst. 2 s. ř. s., neboť směřuje jen proti důvodům rozhodnutí a proti výroku o nákladech. Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 poslední věty ve spojení s § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Poplatek bude vrácen na účet, který stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu sdělí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2015

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu